ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2880/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 51.Pkf.634.010/2025/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

[1] 1. A jogi képviselővel (Dr. Tésenyi Renáta Edit Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: dr. Tésenyi Renáta Edit) eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, amelyben kérte a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 51.Pkf.634.010/2025/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.

[2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló jogvita lényege az alábbiak szerint foglalható össze.

[3] Az indítványozó édesanya (az alapügy I. rendű alperese) és a II. rendű alperes édesapa kapcsolatából 2013. február 18. napján egy gyermek született, aki 2023. április 5. napjától ténylegesen az édesapa háztartásában nevelkedik. A […] Kormányhivatala, […] Kerületi Hivatal, Gyámügyi Osztály (a továbbiakban: gyámhatóság), mint felperes által 2023. június 6. napján benyújtott kereset alapján a felek között per van folyamatban az alperesek közös kiskorú gyermeke vonatkozásában a szülői felügyelet gyakorlásának megváltoztatása iránt.

[4] A peres eljárás során az indítványozó több, ideiglenes intézkedés iránti kérelmet terjesztett elő a kiskorú gyermek visszahelyezése, a kapcsolattartás szabályozása, valamint előzetes bizonyítás lefolytatása iránt. Az elsőfokú bíróság e kérelmeket elutasította, amely döntéseket a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság helybenhagyta (Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 51.Pkf.636.536/2023/3. számú végzése, 51.Pkf.631.726/2024/3. számú végzése, 51.Pkf.634.634/2024/3. számú végzése).

[5] Az indítványozó 2025. június 13. napján ismételten ideiglenes intézkedés iránti kérelmet terjesztett elő, amelyben elsődlegesen kérte a gyermek tekintetében a szülői felügyeleti jogok közül a gondozásra és a nevelésre való jogokra való feljogosítását és az édesapa gyermektartásdíj megfizetésére való kötelezését, másodlagosan pedig a folyamatos és időszakos kapcsolattartást kérte rendezni az édesanya mint kapcsolattartó szülő vonatkozásában. A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság a 18.P.III.21.356/2023/214. számú, 2025. június 26. napján kelt végzésével az indítványozó ideiglenes intézkedés iránti kérelmét elutasította. Az elsőfokú bíróság indokolásában hangsúlyozta, hogy figyelembe vette a 2024. október 5. napján kelt igazságügyi szakértői véleményben foglaltakat, amelyre tekintettel a szülői nevelési alkalmasságokra és a gyermek kötődési preferenciájára, pszichológiai szempontból a közeljövőben továbbra is az apai elhelyezés mellett az anyai felügyelt kapcsolattartás fenntartása javasolt. Az elsőfokú bíróság által meghallgatott szakértő a tárgyaláson is alátámasztotta a szakvéleményében foglaltakat, amely szerint a felügyelt kapcsolattartás elhagyása nem javasolható. Az elsőfokú bíróság figyelemmel volt arra is, hogy az indítványozó – önhibájából – a felügyelt kapcsolattartásokon nem jelent meg, a megvalósult kapcsolattartások alkalmával pedig nem a kiskorú gyermek érdekeinek megfelelően élt a kapcsolattartási jogával (Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság végzése, Indokolás 10. oldal 4. és 6. bekezdés). Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a végzés ellen csak az indítványozó másodlagos, a kapcsolattartás rendezése iránt előterjesztett kérelmének elbírálása vonatkozásában van helye fellebbezésnek. Az indítványozó a szülői felügyeleti jog gyakorlása körében előterjesztett kérelmét már korábban elbírált kérelmeivel megegyező indokokra alapítva nyújtotta be és e körben új tényt nem adott elő, így az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 435. § (5) bekezdése értelmében a végzés ellen az elsődlegesen előterjesztett kérelem vonatkozásában nincs helye fellebbezésnek.

[6] 1.2. Az indítványozó fellebbezése alapján másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék az 51.Pkf.634.010/2025/3. számú, 2025. augusztus 12. napján kelt végzésével az alábbi döntést hozta.

[7] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság végzésének fellebbezéssel nem támadott rendelkezése nem volt. A fellebbezés az egész elsőfokú végzést érintette, azonban az elsődleges – a gyermek az indítványozó gondozásába történő visszahelyezése, valamint az édesapa gyermektartásdíj fizetésére kötelezése – kérelmet elutasító része ellen előterjesztett fellebbezés érdemi elbírálására nem volt lehetőség, mivel azt mind az elsőfokú-, mind a másodfokú bíróság korábban elbírálta, az indítványozó pedig a kérelmét megalapozó új körülmény fennállását nem valószínűsítette, ezért e részben a fellebbezést a Pp. 366. § (2) bekezdése alapján visszautasította.

[8] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését – a kapcsolattartás iránt előterjesztett másodlagos kérelmet elutasító végzés elleni fellebbezés tekintetében – érdemben helyes indokaira visszautalással, helybenhagyta. A másodfokú bíróság rámutatott, hogy az anyagi jogi felülbírálat körében értékelte az ideiglenes intézkedés elrendelésének feltételeit, illetve vizsgálta, hogy bekövetkezett-e olyan új és releváns körülményváltozás, amely a korábban szabályozott kapcsolattartás megváltoztatását azonnali döntés keretében indokolná (Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság végzése, Indokolás [33]).

[9] 1.3. Az indítványozó a másodfokú végzés meghozatalát követően terjesztette elő az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszát, amelyben a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 51.Pkf.634.010/2025/3. számú végzésének – a Budapesti II. és III. Kerületi Kerületi Bíróság 18.P.III.21.356/2023/214. számú végzésére kiterjedő hatályú – alaptörvény-ellenességét állította. Az alkotmányjogi panasz szerint a támadott bírói döntések sértik az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését, a XVI. cikk (1) és (2) bekezdését, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdését, az alábbiak szerint.

[10] Az indítványozó álláspontja szerint sérült a családi élet tiszteletben tartásához és a kapcsolattartáshoz való joga, amikor a bíróságok aránytalanul korlátozták a gyermekével való kapcsolattartást, mivel nem biztosították a felügyelt kapcsolattartás enyhítését, illetve a kapcsolattartás fokozatos bővítését. Álláspontja szerint a bíróságok nem vizsgálták megfelelően, hogy a kapcsolattartás korlátozásának indokai továbbra is fennállnak-e és figyelmen kívül hagyták a gyermekkel való kapcsolat helyreállításának szükségességét.

[11] Az indítványozó szerint a bíróságok elmulasztották a gyermek érdekeinek tényleges és egyedi mérlegelését, ezzel megsértve a gyermek alkotmányosan védett jogait és a szülő neveléshez való jogát. Álláspontja szerint sérült a gyermek megfelelő testi, szellemi, erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz való joga akkor, amikor a bíróságok nem értékelték megfelelően a gyermek és az édesanya közötti kapcsolat helyreállításának jelentőségét, figyelmen kívül hagyták a kapcsolattartás bővítését támogató szakértői megállapításokat, valamint nem vizsgálták kellő alapossággal, hogy a felügyelt kapcsolattartás tartós fenntartása milyen hatással van a gyermek érzelmi fejlődésére.

[12] Az alkotmányjogi panasz szerint a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelme is megvalósult, mivel a támadott bírói döntések indokolása nem felel meg az alkotmányos követelményeknek. Az indítványozó álláspontja szerint a bíróságok nem végezték el a szükségességi-arányossági mérlegelést, nem adtak megfelelő indokolást a kapcsolattartás korlátozásának további fenntartására, nem értékelték megfelelően a rendelkezésre álló szakértői véleményeket, nem indokolták meg kellőképpen, miért mellőzték a kapcsolattartás fokozatos bővítésére vonatkozó javaslatokat. Az indítványozó szerint az indokolási hiányosságok miatt a bírósági döntések önkényesek és sértik a tisztességes eljáráshoz való jogát.

[13] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.

[14] A Fővárosi Törvényszék 51.Pkf.634.010/2025/3. számú végzése tekintetében az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát.

[15] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az indítványozó jogi képviselője a Fővárosi Törvényszék végzését 2025. augusztus 21. napján vette kézhez a letöltési igazolás tanúsága szerint, amely döntés elleni alkotmányjogi panaszt 2025. október 20. napján – határidőben – nyújtotta be elektronikusan a bírósághoz.

[16] Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz csak az ügy érdemében hozott döntéssel vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntéssel szemben terjeszthető elő. Az Abtv. nem határozza meg a bírósági eljárást az ügy érdemében hozott, vagy egyéb határozattal befejező bírói döntések körét, ezért az Alkotmánybíróságnak esetenként kell eldöntenie, hogy a támadott bírói döntés az Abtv. 27. §-a tárgyi hatálya alá tartozik-e {legutóbb például: 1346/2026. (VII. 3.) AB végzés, Indokolás [24]}. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panaszra okot adó ügy tárgya szülői felügyeleti jog gyakorlásának megváltoztatása és járulékai, az indítványozó által támadott döntés pedig nem az ügy érdemét (a szülői felügyeleti jog gyakorlásának megváltoztatását), hanem csupán az indítványozó ideiglenes intézkedés iránti kérelmét bírálta el. Ez egyben azt is jelenti, hogy a Fővárosi Törvényszék végzése nem tekinthető az Abtv. 27. §-a szerint az ügy érdemében hozott döntésnek.

[17] Az Alkotmánybíróság ezt követően azt vizsgálta meg, hogy a támadott végzés a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül-e. Emlékeztet az Alkotmánybíróság arra, hogy „[a] bíróság peres eljárásban hozott végzései közül a bírósági eljárást befejező végzések körébe a Pp. szabályai alapján azok sorolhatók, amelyek joghatásaként a még perré nem alakult eljárás, a per, vagy annak valamely szakasza lezárul. A bírósági eljárást befejező végzések az eljárás egészére, mint folyamatra vannak kihatással, annak befejezését eredményezik, mint például a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasító, a pert megszüntető, a fellebbezést vagy a perújítási kérelmet elutasító végzés {például 3239/2017. (X. 10.) AB végzés, Indokolás [11]}.” {3349/2017. (XII. 20.) AB végzés, Indokolás [7]}

[18] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a támadott végzés joghatásaként a bírósági eljárás nem fejeződik be, a szülői felügyeleti jog gyakorlásának megváltoztatása iránti per az ideiglenes intézkedés tárgyában hozott döntéssel nem zárul le. Ideiglenes intézkedés megváltoztatása nem indít meg, illetve nem fejez be

egy elkülönült bírósági eljárást, a végzés nincs az eljárás egészére, mint folyamatra kihatással. A fenti végzéssel szemben előterjesztett panasz ezért nem felel meg az Abtv. 27. §-ában megfogalmazott második fordulatnak sem.

[19] 3. Az Alkotmánybíróság az indítvány vizsgálata alapján tehát arra a megállapításra jutott, hogy az nem felel meg az alkotmányjogi panaszok befogadhatóságával szemben támasztott követelményeknek. Ezért az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (1)-(3) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva – az alkotmányjogi panasz befogadását az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. november 16.

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Ligeti Miklós Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Nemessányiné dr. Chronowski Nóra Edit
s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró